

ผลคำวินิจฉัยคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า
กรณีไม่แจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

ระหว่าง	คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า	ผู้กล่าวหา
	บริษัท ส. จำกัด (มหาชน) นาย ต.	คู่กรณีที่ ๑ คู่กรณีที่ ๒

ข้อร้องเรียน

ด้วยความปรากฏต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าว่า การรวมธุรกิจระหว่าง คู่กรณีที่ ๑ และบริษัท ค. จำกัด เข้าข่ายเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญ ในตลาดใดตลาดหนึ่ง โดยคู่กรณีที่ ๑ มีได้แจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายใน ระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด

ข้อเท็จจริง

คู่กรณีที่ ๑ เป็นผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทที่ประเทศไทย ประกอบธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อขาย เพื่อเช่า และให้บริการด้านที่อยู่อาศัยแบบครบวงจร มีรายได้รวม ในปี ๒๕๖๓ จำนวน X,XXX,XXX,XXX บาท และมีบริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการ ซึ่งถือว่ามีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity) จำนวน ๒๔ บริษัท ทำสัญญา ซื้อขายหุ้นสามัญของบริษัท ค. จำกัด จำนวน ๑๐,๐๐๐ หุ้น ดำเนินการแล้วเสร็จโดยมีการเปลี่ยนแปลงรายชื่อผู้ถือหุ้น เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ทั้งนี้ คู่กรณีที่ ๑ แจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๕

คู่กรณีที่ ๒ ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหาร และรองกรรมการผู้จัดการ กลุ่มงานกฎหมาย ได้รับมอบอำนาจจากคณะกรรมการบริษัทในการเข้าซื้อหุ้นของบริษัท ค. จำกัด รวมถึงมีอำนาจในการดำเนินการต่าง ๆ อันจำเป็นและสมควรที่เกี่ยวเนื่องกับการทำรายการซื้อหุ้นสามัญของบริษัทอื่น การทำสัญญา การประสานกับผู้ขาย หรือการประสานงานกับหน่วยงานราชการ

บริษัท ค. จำกัด เป็นผู้ประกอบธุรกิจที่ถูกรวมธุรกิจ จดทะเบียนจัดตั้งบริษัทที่ประเทศไทย ไม่มีรายได้ในปี ๒๕๖๔ (เนื่องจากจดทะเบียนจัดตั้งบริษัทเมื่อวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๖๔) โดยบริษัท ค. จำกัด ไม่มีบริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการซึ่งถือว่ามีสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน (Single Economic Entity)

ประเด็น...

ประเด็นวินิจฉัย

กรณีมีประเด็นต้องวินิจฉัย ดังนี้

๑. คู่กรณีที่ ๑ กระทำความผิดฐานไม่แจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด อันเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๒. มีบุคคลใดต้องรับผิดตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

๓. การกำหนดอัตราค่าปรับทางปกครองสำหรับคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒

คำวินิจฉัย

คู่กรณีที่ ๑ กระทำความผิดฐานไม่แจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ อันเป็นความผิดตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

การพิจารณาประเด็นนี้จำเป็นต้องพิจารณาก่อนว่า การรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ กับบริษัท ค. จำกัด เป็นการรวมธุรกิจตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาข้อเท็จจริง พยานหลักฐาน และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ เข้าซื้อหุ้นสามัญจำนวน ๑๐,๐๐๐ หุ้น คิดเป็นร้อยละ ๙๙.๙๘ ของจำนวนหุ้นทั้งหมดของบริษัท ค. จำกัด โดยดำเนินการแล้วเสร็จและเปลี่ยนแปลงรายชื่อผู้ถือหุ้น เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๕ ส่งผลให้คู่กรณีที่ ๑ เกิดอำนาจในการควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการ ในบริษัท ค. จำกัด ด้วยการเข้าซื้อหรือได้มาซึ่งหุ้นที่มีสิทธิออกเสียง ณ สิ้นวันใดวันหนึ่งเพิ่มขึ้นเกินกว่า ร้อยละห้าสิบขึ้นไปของจำนวนสิทธิออกเสียงทั้งหมดของบริษัท ค. จำกัด จึงถือเป็นการรวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับ ข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้น เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยการ หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

ประเด็นที่ต้องพิจารณาเป็นประการต่อมาคือ การรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ และบริษัท ค. จำกัด เป็นการรวมธุรกิจที่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีอำนาจเหนือตลาดหรือไม่

ในประเด็นนี้ปรากฏข้อเท็จจริงประกอบการวินิจฉัย ดังนี้

(๑) ขอบเขตตลาด (Market Definition)

เมื่อพิจารณาขอบเขตตลาดที่เกี่ยวข้องกับการรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ กับบริษัท ค. จำกัด พบว่า ตลาดสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวข้อง (Relevant Product Market) คือ ตลาดธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เพื่อที่อยู่อาศัย คู่กรณีที่ ๑ และบริษัท ค. จำกัด ต่างประกอบธุรกิจแข่งขันอยู่ในตลาดธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ เพื่อที่อยู่อาศัย ส่วนตลาดภูมิศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง (Relevant Geographic Market) คือ ตลาดระดับกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เนื่องจากเป็นพื้นที่ซึ่งคู่กรณีที่ ๑ และบริษัท ค. จำกัด มีการประกอบธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ อยู่ในพื้นที่ทับซ้อนกัน

(๒) ยอดเงินขายและส่วนแบ่งตลาด

คู่กรณีที่ ๑ (รวมถึงบริษัทที่มีความสัมพันธ์กันทางนโยบายหรืออำนาจสั่งการซึ่งถือว่าเป็นสถานะเสมือนเป็นหน่วยธุรกิจเดียวกัน) เมื่อรวมธุรกิจกับบริษัท ค. จำกัด จะมียอดเงินขายรวมกันตั้งแต่นั้นหนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป โดยมีส่วนแบ่งตลาดเป็นลำดับที่ ๖ ซึ่งไม่ถึงร้อยละห้าสิบ และไม่เป็นเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่มีส่วนแบ่งตลาดสูงสุดสามรายแรก ดังนั้น คู่กรณีที่ ๑ และบริษัท ค. จำกัด จึงไม่เป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ตามข้อ ๓ (๑) และ (๒) ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด พ.ศ. ๒๕๖๓ อีกทั้งการรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ และบริษัท ค. จำกัด ยังไม่ก่อให้เกิดการผูกขาด เนื่องจากยังมีผู้ประกอบธุรกิจมากกว่าหนึ่งรายดำเนินธุรกิจในตลาดดังกล่าว

ประเด็นที่ต้องพิจารณาเป็นประการต่อมาคือ การรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ และบริษัท ค. จำกัด เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่งตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

การรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ และบริษัท ค. จำกัด ไม่ก่อให้เกิดการผูกขาดหรือการเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด แต่เป็นการรวมธุรกิจที่ยอดเงินขายของผู้ประกอบธุรกิจที่จะรวมธุรกิจในตลาดใดตลาดหนึ่งรวมกันตั้งแต่นั้นหนึ่งพันล้านบาทขึ้นไป จึงถือเป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ส่งผลให้คู่กรณีที่ ๑ ซึ่งเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่กระทำการรวมธุรกิจ มีหน้าที่ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบกับ ข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การพิจารณาการเข้าซื้อสินทรัพย์หรือหุ้น เพื่อควบคุมนโยบายการบริหารธุรกิจ การอำนวยความสะดวก หรือการจัดการที่เป็นการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑

เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า การรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ และบริษัท ค. จำกัด แล้วเสร็จในวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๔ คู่กรณีที่ ๑ จึงมีหน้าที่ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจภายในวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๔ แต่คู่กรณีที่ ๑ แจ้งผลการรวมธุรกิจ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ ซึ่งเกินกว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดเป็นเวลา ๑๐๐ วัน แม้คู่กรณีที่ ๑ ให้การว่า การที่คู่กรณีที่ ๑ มิได้ดำเนินการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ กับบริษัท ค. จำกัด ภายในระยะเวลาตามที่กำหนดไว้ เนื่องจากคู่กรณีที่ ๑ ไม่เคยทราบมาก่อนว่า มีหน้าที่จะต้องดำเนินการแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ไม่ได้เกิดขึ้นโดยเจตนาที่จะฝ่าฝืนกฎหมาย ซึ่งเป็นการอ้างความไม่รู้กฎหมายเป็นข้อแก้ตัว แต่บุคคลจะอ้างการไม่รู้กฎหมายเพื่อไม่ต้องรับผิดชอบในผลแห่งการกระทำของตนไม่ได้ **ข้ออ้างของคู่กรณีที่ ๑ ในประเด็นนี้จึงฟังไม่ขึ้น**

ส่วนที่คู่กรณีที่ ๑ กล่าวอ้างว่า วิธีการซื้อที่ดินด้วยการเข้าซื้อหุ้นบริษัทนั้นเป็นประเพณีปฏิบัติในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ที่ดำเนินการในรูปแบบนี้เป็นการทั่วไปเพื่อประโยชน์การลดค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้องกับการโอนที่ดิน ซึ่งจะทำให้ได้ต้นทุนราคาที่ดินที่เหมาะสมเพื่อให้สามารถแข่งขันกับผู้ประกอบธุรกิจรายอื่นได้ แต่เมื่อกฎหมายกำหนดหน้าที่ให้ผู้ใดต้องปฏิบัติ ผู้ที่นั้นย่อมมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมาย จะอ้างเหตุประเพณีปฏิบัติปกติในธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ หรืออ้างเหตุที่ต้องการลดต้นทุนในการประกอบธุรกิจเพื่อนำมายกเว้นความรับผิดตามกฎหมายไม่ได้ **ข้ออ้างของคู่กรณีที่ ๑ ในประเด็นนี้จึงฟังไม่ขึ้น** ประกอบกับการที่คู่กรณีที่ ๑ กล่าวอ้างว่าบริษัท ค. จำกัด ยังมีได้ดำเนินการประกอบธุรกิจใด ๆ จึงยังถือไม่ได้ว่าคู่กรณีที่ ๑ กับบริษัท ค. จำกัด เป็นผู้ประกอบธุรกิจที่อยู่ในตลาดเดียวกัน และไม่ใช้คู่แข่งในตลาดเดียวกัน การรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ กับบริษัท ค. จำกัด จึงไม่เข้าหลักเกณฑ์เป็นการรวมธุรกิจอันอาจก่อให้เกิดการลดการแข่งขันอย่างมีนัยสำคัญในตลาดใดตลาดหนึ่ง ตามข้อ ๓ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ นั้น เห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ แจ้งข้อมูลในแบบแจ้งผลการรวมธุรกิจ

ที่ยื่น...

ที่ยื่นต่อสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าว่า วัตถุประสงค์ในการรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ และบริษัท ค. จำกัด เพื่อขยายการลงทุนในธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ รวมทั้งเพื่อต่อยอดและสนับสนุนโครงการพัฒนาอสังหาริมทรัพย์ของคู่กรณีที่ ๑ เมื่อพิจารณาตามข้อเท็จจริงข้างต้นจะเห็นว่า คู่กรณีที่ ๑ และบริษัท ค. จำกัด เป็นผู้ประกอบธุรกิจที่อยู่ในตลาดธุรกิจพัฒนาอสังหาริมทรัพย์เพื่อที่อยู่อาศัย ทั้งสองฝ่ายจึงเป็นผู้ประกอบธุรกิจที่อยู่ในตลาดเดียวกัน ดังนั้น **ข้ออ้างของคู่กรณีที่ ๑ ในประเด็นนี้จึงฟังไม่ขึ้น** ต่อมา คู่กรณีที่ ๑ ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาเพิ่มเติมในภายหลังโดยยอมรับว่า คู่กรณีที่ ๑ มีหน้าที่ต้องแจ้งผลการรวมธุรกิจต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่รวมธุรกิจ แต่คู่กรณีที่ ๑ ได้ดำเนินการล่าช้าเกินกว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดจริง

เมื่อพิจารณาข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย คำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา และพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องแล้ว เห็นว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ ที่แจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ และบริษัท ค. จำกัด ต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ในวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๖๕ ซึ่งเกินกว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนดเป็นเวลา ๑๐๐ วัน เป็นความผิดฐานไม่แจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ประกอบข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการแจ้งผลการรวมธุรกิจ พ.ศ. ๒๕๖๑ อันเป็นความผิด ตามมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ซึ่งมีโทษทางปกครอง ต้องชำระค่าปรับทางปกครอง ในอัตราไม่เกินสองแสนบาท และปรับอีกในอัตราไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทต่อวันตลอดเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่

ประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยเป็นประการต่อมาคือ มีบุคคลใดต้องรับผิดตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ หรือไม่

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิเคราะห์ข้อเท็จจริง พยานหลักฐาน และข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า คู่กรณีที่ ๒ ผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งกรรมการบริหาร และรองกรรมการผู้จัดการ กลุ่มงานกฎหมาย เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการแต่เพียงผู้เดียว เนื่องจากการทำธุรกรรมเข้าซื้อหุ้น ชื้อกิจการในบริษัทอื่นนั้น คณะกรรมการบริษัทได้มอบอำนาจให้คณะกรรมการบริหารเป็นผู้ดำเนินการในเรื่องดังกล่าว รวมถึงให้มีอำนาจในการดำเนินการต่าง ๆ อันจำเป็นและสมควรที่เกี่ยวข้องกับการทำรายการซื้อหุ้นสามัญของบริษัทอื่น การทำสัญญา การประสานกับผู้ขาย หรือการประสานงานกับหน่วยงานราชการ เมื่อพิจารณาตามโครงสร้างของบริษัทแล้ว คณะกรรมการบริหารที่รับผิดชอบในการดำเนินการเกี่ยวกับการทำธุรกรรมดังกล่าวข้างต้น คือ กลุ่มงานกฎหมาย โดยคู่กรณีที่ ๒ ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหาร และรองกรรมการผู้จัดการ กลุ่มงานกฎหมาย เป็นผู้รับผิดชอบในการดำเนินการทำธุรกรรมดังกล่าวตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จการ รวมทั้งมีหน้าที่ต้องสั่งการหรือกระทำการต่าง ๆ ให้สำเร็จลุล่วงไป เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า คู่กรณีที่ ๑ ซึ่งเป็นนิติบุคคล กระทำความผิดฐานไม่แจ้งผลการรวมธุรกิจภายในระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด ตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น คู่กรณีที่ ๒ ในฐานะบุคคลผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานเกี่ยวกับการแจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ กับบริษัท ค. จำกัด จนเป็นเหตุให้คู่กรณีที่ ๑ กระทำความผิด คู่กรณีที่ ๒ จึงต้องรับผิดตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยต้องรับโทษปรับทางปกครอง เช่นเดียวกับคู่กรณีที่ ๑ ด้วย

ประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยเป็นประการสุดท้ายคือ การกำหนดอัตราค่าปรับทางปกครอง สำหรับคู่กรณีที่ ๑ และคู่กรณีที่ ๒

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าพิจารณาความร้ายแรงแห่งพฤติการณ์ในการกระทำผิด ประกอบกับพฤติกรรมการของผู้กระทำความผิด ตามมาตรา ๘๕ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ จึงเห็นควรกำหนดอัตราค่าปรับทางปกครอง ดังนี้

(๑) คู่กรณี...

(๑) คู่กรณีที่ ๑ ให้ลงโทษปรับทางปกครองกรณีค่าปรับฝ่าฝืนในอัตราค่าปรับทางปกครองสูงสุดเป็นจำนวนเงิน ๒๐๐,๐๐๐ บาท เนื่องจากเป็นกรณีสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าตรวจสอบพบการกระทำความผิด ไม่ใช่กรณียื่นแจ้งผลการรวมธุรกิจเอง ส่วนค่าปรับตามระยะเวลาที่ฝ่าฝืนให้ลดหย่อนค่าปรับลงร้อยละ ๕๐ จากอัตราเต็ม ๑๐,๐๐๐ บาทต่อวัน ลดหย่อนเหลือ ๕,๐๐๐ บาทต่อวัน (ล่าช้า ๑๐๐ วัน) เนื่องจากคู่กรณีที่ ๑ ยอมรับว่ากระทำความผิดจริง และดำเนินการแก้ไขความผิดโดยเร็วที่สุด และให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นอย่างดี รวมค่าปรับตามระยะเวลาฝ่าฝืนสำหรับคู่กรณีที่ ๑ เป็นจำนวนเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๒) คู่กรณีที่ ๒ ให้ลงโทษปรับทางปกครองกรณีค่าปรับฝ่าฝืน โดยให้ลดหย่อนค่าปรับลงในอัตราค่าปรับลงร้อยละ ๕๐ จาก ๒๐๐,๐๐๐ บาท ลดหย่อนเหลือ ๑๐๐,๐๐๐ บาท และค่าปรับตามระยะเวลาที่ฝ่าฝืนให้ลดหย่อนค่าปรับลงร้อยละ ๕๐ จากอัตราเต็ม ๑๐,๐๐๐ บาทต่อวัน ลดหย่อนเหลือ ๕,๐๐๐ บาทต่อวัน (ล่าช้า ๑๐๐ วัน) เนื่องจากคู่กรณีที่ ๒ ยอมรับว่ากระทำความผิดจริง และดำเนินการแก้ไขความผิดโดยเร็วที่สุด และให้ความร่วมมือกับพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นอย่างดี รวมค่าปรับตามระยะเวลาฝ่าฝืนสำหรับคู่กรณีที่ ๒ เป็นจำนวนเงิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

มติคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ามีมติเป็นเอกฉันท์เห็นว่า การกระทำของคู่กรณีที่ ๑ ที่แจ้งผลการรวมธุรกิจระหว่างคู่กรณีที่ ๑ และบริษัท ค. จำกัด เกินกว่าระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด เป็นความผิดตามมาตรา ๕๑ วรรคหนึ่ง ประกอบมาตรา ๘๐ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ลงโทษปรับทางปกครองแก่คู่กรณีที่ ๑ เป็นจำนวนเงินค่าปรับทั้งสิ้น ๗๐๐,๐๐๐ บาท

ส่วนคู่กรณีที่ ๒ ในฐานะบุคคลซึ่งต้องรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคล จนเป็นเหตุให้คู่กรณีที่ ๑ กระทำความผิด ต้องรับผิดชอบตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ลงโทษปรับทางปกครองแก่คู่กรณีที่ ๒ เป็นจำนวนเงินค่าปรับทั้งสิ้น ๖๐๐,๐๐๐ บาท

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๑๒ มกราคม ๒๕๖๖